Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 651 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Op zijn gekozen woonplaats bij**
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 20 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 29 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 10 april 2024, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

2. De beslissingstermijn voorzien in oud artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. Verzoeker betwist de actualiteit van zijn status in Griekenland. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker op 2 oktober 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 1 oktober 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 25 november 2028 (Documenten, stuk 5, nrs. 1-2; Landeninformatie, stuk 6, nr. 4,

Aanvraag derde landen). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 7; DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vragen 23 en 27, "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

4. Op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier zijn er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

5. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat

(i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van help.unhcr.org/greece en rapporten van UNHCR en Human Rights Watch, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

8. Verzoeker stelt dat hij psychisch lijdt onder zowel de overval in Griekenland als onder de familiale verliezen in Gaza. Hij vreest bij terugkeer naar Griekenland psychische problemen en daklоosheid. Gelet op de elementen die voorliggen doet verzoeker met zijn betoog echter geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Er kan bovendien geen bijzondere kwetsbaarheid in uw hoofde vastgesteld worden die een ander onderzoek van uw leefomstandigheden en zelfredzaamheid in Griekenland rechtvaardigt. Hoewel u verklaarde dat uw psychologische toestand verstoord is en u wacht op een afspraak met een arts (CGVS, p. 9), legde u geen enkel document neer om dit te staven. U staafde evenmin eventuele problemen met uw gebit (CGVS, p. 12) en omschreef zichzelf bij aankomst in België als gezond (bijkomende vragen M-status Griekenland; verklaring DVZ, vraag 29). In het verleden heeft u, behalve de aankoop van een behandeling in een apotheek voor een huidallergie, geen stappen gezet om medische verzorging, bijv. voor uw gebit, te krijgen (bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p. 12), waardoor, gelet op de hierboven geciteerde informatie, uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland, indien u hiertoe de nodige stappen zet, geen of onvoldoende toegang zal hebben tot de beschikbare gezondheidszorg. Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen en die niet in Griekenland beschikbaar is, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging."

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, kan gelet op de voorliggende informatie niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verwijzing naar rechtspraak van de Raad (van de Verenigde Kamers) is evenmin dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn kwetsbaarheid in concreto aan te tonen, waar hij in casu niet in slaagt.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 1 oktober 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

10. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt:

"In dit verband doet het feit dat u na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België vrijwillig terugkeerde naar Griekenland en er nog eens twee maanden in Varda verbleef (CGVS, p. 15) afbreuk aan de ernst van uw grieven over uw levensomstandigheden daar. Uw vrijwillige terugkeer naar Griekenland is dan ook op zich hoegenaamd niet in overeenstemming te brengen met een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Bovendien blijkt u toegang tot de Griekse arbeidsmarkt te hebben. Zelfs zonder gebruik te maken van uitzendkantoren die volgens u niet bestaan in Athene hoewel een korte zoektocht op het internet uitwijst dat er wel degelijk zijn of van DYPA, de officiële dienst voor arbeidsbemiddeling van het Griekse Ministerie voor Arbeid (CGVS, p. 12) en zonder kennis van de Griekse taal ofschoon dit volgens u een voorwaarde was om gemakkelijker aan werk te geraken – uit uw verklaringen kan niet blijken dat u inspanningen zou hebben geleverd om Grieks te leren – (CGVS, p. 11-12), vond u zowel in Athene als in het landelijke Varda werk. U werkte in Athene een achttal dagen en verdiende er juist genoeg om in uw dagelijkse basisbehoeften te voorzien (CGVS, p. 10, p. 11). De opbrengst van uw werk in Varda, waar u meerdere maanden werkte en u ongeveer 500 euro per maand verdiende, was ook net genoeg om in uw dagelijkse basisbehoeften te voorzien (CGVS, p. 11) en geld te sparen om meerdere vliegreizen te financieren (CGVS, p. 15, p. 16). U kon na meer dan een jaar afwezigheid in Griekenland bij uw terugkeer meteen terecht bij uw werkgever in Varda (CGVS, p. 15). Gelet op het voorgaande blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Griekenland de nodige ernstige stappen zou zetten om er werk te vinden, zoals het aanleren van de Griekse taal, het regelen van uw AMKA, een inschrijving in arbeidsbureaus en DYPA, enz., u, die in het verleden klaarblijkelijk reeds uitgebreid toegang heeft gehad tot de Griekse arbeidsmarkt, hiertoe geen of onvoldoende toegang zal hebben om aldus in uw woon- en andere financiële noden te voorzien.

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk mogelijkheden tot huisvesting had. Op drie nachten na had u steeds onderdak. In Athene kon u op drie verschillende verblijfplaatsen terecht (CGVS, p. 10). In Varda kreeg u van uw werkgever accommodatie die u weliswaar als gebrekkig en ontoereikend beoordeelde (CGVS, p. 11, p. 13) – u legde ter staving foto's en video's neer –, maar u keerde, zoals aangehaald, na het indienen van uw verzoek in België vrijwillig terug naar deze plek, wat enige kanttekeningen zet bij uw bezwaren. Uit uw verklaringen is voorts niet gebleken dat u naar andere huisvesting zocht. Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien u hiertoe de nodige ernstige stappen zet, u bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang tot waardige huisvesting zal hebben.

U verklaarde dat u in Griekenland nooit ondersteuning kreeg bij het zoeken naar werk of met betrekking tot onderwijs en dat u hulp nodig had voor uw gebit, maar geen plek kende waar u terecht kon en dat er niemand was om te helpen. U zocht echter nooit naar enige vorm van hulp of ondersteuning van organisaties omdat u er niet aan dacht (CGVS, p. 11-12). In Athene bestaan er nochtans hulporganisaties voor vluchtelingen, maar ook in Andravida-Kyllini, de gemeente waartoe Varda behoort, is er een Migrant Information Center (KEM) werkzaam, waar erkende vluchtelingen terecht kunnen voor informatie en begeleiding met betrekking tot o.a. documenten zoals de AMKA, sociale en psychologische ondersteuning, taalcursussen, huursubsidies en juridisch advies. Overigens steekt in uw documenten een document met informatie over uw rechten als vluchteling."

"Met betrekking tot het incident waarbij men in uw verblijfplaats onder bedreiging uw gsm stal (CGVS, p. 13), moet er vooreerst opgemerkt worden dat dit een eenmalig incident is en dat niets erop wijst dat de gebeurde feiten zich zouden herhalen. U verbleef immers hierna nog verscheidene maanden in Griekenland, zonder dat u gewag maakt van een gelijkaardig incident. U hebt daarnaast niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien dergelijke problemen zich bij terugkeer naar Griekenland toch opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. U verklaarde dat de agent, die eerder in een andere context al op zoek was gegaan naar uw belagers, in het politiekantoor vlakbij uw verblijfplaats u weigerde om te helpen omdat u geen bewijs had dat u een gsm bezat (CGVS, p. 14). Uit het handelen van een individuele agent binnen een welbepaalde context kan niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. U hebt bovendien nagelaten om na het door u als ontoereikend ervaren politieoptreden verdere stappen te zetten. U ging niet naar een ander politiebureau omdat u op dat moment geen verblijfplaats had en nam evenmin contact op met de advocaat om u te vergezellen naar een politiebureau (CGVS, p. 14). Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Niets wijst er dan ook op dat u in geval van eventuele problemen bij een terugkeer naar Griekenland, en als begunstigde van internationale bescherming, geen of onvoldoende beroep zal kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten."

Verder wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

"Daarnaast blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent, financiële mogelijkheden heeft en over een netwerk beschikt. U slaagde erin om zelfstandig met een visum van Gaza via Egypte naar Turkije te reizen, waar u een achttal maanden verbleef, en organiseerde zelf uw reis van Turkije naar Griekenland (verklaring DVZ, vragen 25, 32 en 33). U was in staat om via een advocaat Griekse verblijfsdocumenten te bekomen (CGVS, p. 7-8). U kon een Griekse simkaart aanschaffen (CGVS, p. 10). Toen u leed aan huidallergie – gestaafd met een foto van uw achterhoofd – nam u zelf het initiatief om naar een apotheek te gaan en de nodige behandeling te krijgen (CGVS, p. 12). Daarnaast had u voldoende financiële mogelijkheden om een advocaat (CGVS, p. 8), de ferry van Lesbos naar Athene (CGVS, p. 9), vliegreizen van Griekenland naar Duitsland (CGVS, p. 15), van België naar Griekenland en terug (CGVS, p. 16) te betalen. In Griekenland deed u beroep op uw netwerk om werk en huisvesting te vinden (CGVS, p. 9, p. 12). Gelet op het voorgaande blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zal kunnen leggen en er niet opnieuw een netwerk zal kunnen uitbouwen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden."

Uit bovenstaande vaststellingen kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

11. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan,

ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.
OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	S. VAN CAMP